

ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଜନ୍ମ
 ଫାଲଗୁନ ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଅକ୍ତରେଣ ତିଥି
 କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ଦ୍ୱିତୀୟା ପକ୍ଷିତ ବାର ରାତି । ୧ । horoscope
 ନକ୍ଷତ୍ର ଭୋଗ ଯେ ଉତ୍ତରା ଫାଲଗୁନୀ
 ପଶୁରାଜା ମୃଗୟାକୁ ବିଜୟେ ଯୁଦ୍ଧେଷି ଭୀମସେନ ଘେନି । ୨ ।
 ମହାନିଶା କାଳେ ଶେଯ୍ୟାର ଯୁଗତେ କୋକ୍ଷଭୋଜ ରାଜାର ଦୁଲ୍ଲୀଳୀ
 ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ଘେନିଲେ ସେ ଦୁର୍ଭାସାଙ୍କ ଜପାମାଳୀ । ୩ ।
 ଧ୍ୟାନେଣ ସୁମରଣା ସେ କଲେକ ଦେବରାଜ
 ଜାଣିଣ ଅନେକ ଅଳଙ୍କାରେ ବାସବ ଦେବ ସଜ । ୪ ।
 ହୃଦରେ ଲମ୍ବାଇ ପାରିଜାତକ ପୁଷ୍ପମାଳା
 କୋଟିୟେ ଅଭିଷେକ ଅଳଙ୍କାର ଶୋଭିତ ଜଳହଳା । ୫ ।
 ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲେପନ ମୃଗଲାଭ କସୁରୀ
 କୋଇଳାଙ୍କ ଶେଯ୍ୟାରେ ଆସି ବିଜୟେ ବଜ୍ରଧାରୀ । ୬ ।
 ଦେଖିଣ ସାନନ୍ଦ ଯେ ଭୋଜର ଦୁଲ୍ଲୀଳୀ
 ଚୀର୍ଥଜଳ ଘେନି ପାଦ ସେ ପଖାଳି । ୭ ।
 ପାଦଅର୍ଘ୍ୟ ଦେଇଣ କୋଇଳାୟେ କରନ୍ତି ଅନେକ ସ୍ତୁତି
 ଜୟ ତୁ ସୁରନାଥ ଅମର ଆଧିପତି । ୮ ।
 ଜମ୍ବୁ ଦଇତ୍ୟ ଦର୍ପ ଧଂସିଲୁ ଦେବ ଅବହେଳେ
 ତେଣୁ ସେ ଜମ୍ବୁଭେଦୀ ନାମ ବହିଲୁ କୁତୋହଳେ । ୯ ।
 ଅଭୟେ ମୁଦୁଗର କରେଣ ବଜ୍ର ଶକତି
 ହେଲେଣ ନାଶିଲୁ ହିରଣ୍ୟକଶିପୁର ନାତି । ୧୦ ।
 ଅଜଙ୍ଗମ ଅକ- ଅସିବର ପରଶୁ କୁଠାରେ
 ବାହନ ଇଚ୍ଛିଲୁ ଦେବ ଅଇରାବୃତର ଉପରେ । ୧୧ ।
 ଶବୀର ବଲ୍ଲଭ ନାଥ ଅନଙ୍ଗ କାମମୂର୍ତ୍ତି
 ବରଷଠୀ କୋଟି ବିଦ୍ୟାଧରୀଙ୍କି ଅଭିଳାଷ ନିତି ପ୍ରତି । ୧୨ ।
 ଅମରାଧିନାଥ ତୁ ଅଳକାପୁର ରକ୍ଷା
 ଅଦିତର ନନ୍ଦନ କଶ୍ୟପର ବନ୍ଧା । ୧୩ ।
 ଅଶାକାର ପୁରୁଷ ତୁ ଦେଖିଲୁ ବର୍ଷତିହ୍ନ
 ତେଣୁ ସେ ଲଲାଟ ତୋର ହୋଇଲା ସୁବର୍ଣ୍ଣ । ୧୪ ।
 ସୂର୍ଗର ଠାକୁର ତୁ ବୃନ୍ଦାଅର୍ଚ୍ଚ କୁଳଦକ୍ଷ
 କୋଟିଏ ଭୁବନ ଦୃଷ୍ଟି ତୁ ଅଗ୍ନି ସହସ୍ରାକ୍ଷ । ୧୫ ।
 ଅନେକ ବିଳାସୁଣୀ ଖଟନ୍ତି ଅନୁବ୍ରତେ
 ଭରହରଷ ନାୟକ ଦେବ କସ୍ୟପର ଗୋତ୍ରେ । ୧୬ ।
 କୋଟିଏ ଭୁବନର ତୁ ଖଣ୍ଡୁସି ଅରକ୍ଷି
 ତୋହୋର ଆଗ୍ୟାଂୟେଣ ମେଘ ସଚରାଚର ବୃକ୍ଷି । ୧୭ ।
 ସଦା ଆନନ୍ଦ ନାଥ ତୁ ବାହନ ମଞ୍ଜନାଗ
 ପାତାଳ ଅମ୍ଳ ତୋହୋର ଅନନ୍ତ ଉତଙ୍ଗ । ୧୮ ।

 ୧୦ । ୨ ହେଲେ ବଧିଲୁ ପର୍ବତଙ୍କ ପକ୍ଷୀ
 ହେଲେ ଭିଧୁସିଂଲୁ ନାଥ ଦୈତ୍ୟ ଯେ ନୃପତି ।
 ୧୫ । ୧ ବୃନ୍ଦାଅର୍ଚ୍ଚ-ବୃନ୍ଦାରକ-ଦେବ । ୧୮ । ୨ ଅମ୍ଳ-ସ୍ତମ୍ଭ ।

ବ୍ରହ୍ମଦତ୍ୟ ମୁଖ ମୋତିଲୁ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଲେ
 ରିପୁ ପୁରୁଖ ପଳାବନ୍ଧି ତୋହୋର ଶହସ୍ର ଧଇଲେ । ୧୯ । ସଂଖ୍ୟା
 ଲୋଭେଣ ହରିଲୁ ନାଥ ଗଉତମର ପତନୀ

ସେ ମହାତମାର ଶାପେ ତୁ ହୋଇଲୁ ସହସ୍ର ଯୋନି । ୨୦ । ସଂଖ୍ୟା
 ଶାନ୍ତି ହୋଇଲା ସେ ଆପାଦ ମାନସ ସରୋବରେ
 ଦୁଃଖ ନିବାରଣ କଲୁ ନାଥ ନିର୍ଦ୍ଦାତ ବଜ୍ରଶରେ । ୨୧ ।
 ତୁ ଦେବ ଜଳ ସ୍ଥଳ ନିରାକୂଳ ଅନାଦି
 କୃତାନ୍ତକ ନାଥ ସ୍ଵାମୀ ଜୟ ତୁ ଜମ୍ବୂଭୂମି । ୨୨ ।
 ସପତ ସାଗର ଜଳ ସ୍ଥଳ ନାଥ ନବଦ୍ଵୀପା ପୃଥୀ
 ତୋହରେଣ ଦେବ ସତରାତର ବ୍ରତୀ । ୨୩ ।
 ଯମଦଣ୍ଡ କାଳଦଣ୍ଡ ଶୁଳଦଣ୍ଡ
 ଦଣ୍ଡାଧିପତି ଦେବ ତୁହି ସେ ସର୍ବଦଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ । ୨୪ ।
 ବେଦବର ମନ୍ତ୍ରବର ଶାହାସ୍ତ୍ରବର ନାଥ
 ସତ୍ୟବନ୍ତ ପୁରୁଷ ସ୍ଵାମୀ ତୁ ପରମ ପଦାର୍ଥ । ୨୫ ।
 ଦର୍ଶନେ ପ୍ରସନ୍ନେ ତୁ ଦୁର୍ଗତି ଦୁଃଖ ଧଂସି
 ଯମର ଉପରେ ଦୈବତ ସକଳ ଦର୍ପ ବିନାଶୀ । ୨୬ ।
 ବ୍ରହ୍ମାର ଉପରେଣ ତୋହୋର ବ୍ରହ୍ମପଦ
 ମହେଶ୍ଵର ଉପରେ ତୁ ମହେଶ ଦେବ ଇନ୍ଦ୍ର । ୨୭ ।
 କଉସୁଭ ମଣି ବିରାଜିତ ଯାର ହୃଦେ
 ଚନ୍ଦ୍ର କିରଣ ମଣି ଲଲାଟ ସାନନ୍ଦେ । ୨୮ ।
 ଜାତ ଅନ୍ତ କରି ନାଥ ତୁହି ସେ ଭିଆନ୍ତା
 ନିର୍ଭୟା ପୁରୁଷ ତୁ ଯେ ପ୍ରସନ୍ନେ ଗତି ଦ୍ୟନ୍ତା । ୨୯ ।
 ସୟଳ ସାହେରନାଥ ଭଗତ ଜଗହିତା
 ମୁହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ମଞ୍ଚପୁରେ ନ ଛାଡୁ ମୋର ଚିନ୍ତା । ୩୦ ।

୨୫ ଦେବଙ୍କର ଦେବ ତୁ ଅଟୁ ସୁରନାଥ
 ବେଦ ଶାହାସ୍ତ୍ରର ନାଥ ତୁ ପରମ ପରମାର୍ଥ ।
 ସତ୍ୟବନ୍ତ ପୁରୁଷ ନାଥ ଆବର ପରମାର୍ଥ ।
 ୩୦ । ୧ ସୟଳ ସଞ୍ଚିତ ତୁ ଜଗତଜନ ଚିନ୍ତା ।
 ୧୯ । ୨ ରିପୁ ପୁରୁଖ-ରିପୁ ପୁରୁଷ

ନାଶକର ନିଶାକର ଯାହାର ଆଗ୍ୟାଂରେଣ ବର୍ତ୍ତ
 ତେଣୁ କରି ତୋତେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରଇ ଅଭ୍ୟର୍ଥୀ । ୩୧ ।
 ଶ୍ରୀ ଅମରାଧିନାଥ ଚରଣ ମମ ହୃଦେ
 ଶୁଦ୍ରମୁନି ସୋରୋଳ ଦାସ ବଦୟନ୍ତି ପରମ ସାନନ୍ଦେ । ୩୨ ।
 କହନ୍ତି ଅଗସ୍ତି ଶୁଣ ଆହୋ ଯୁଗପତି
 ଏହି ମନୁ ତବ ଅର୍ଥେ ଜଗତେ ବିଖ୍ୟାତି । ୩୩ ।
 ଇନ୍ଦ୍ର ଦେବତାଙ୍କୁ କୋଇନ୍ତାୟେ କଲେ ପୂଜା
 ଶୃଙ୍ଗାର ସ- ଦ ରସ ମାଗଇ ଦେବରାଜା । ୩୪ ।
 କୁନ୍ତଭୋଜର ନନ୍ଦନୀ ସେ କାୟୋର୍ପଣ କାର୍ଯ୍ୟବନ୍ତୀ
 ଭାରାଭର ବହୁକ୍ତି ସେ ଅନାଦି ଦଲବତୀ । ୩୫ ।
 କୋଇନ୍ତାଙ୍କର ତୁହି ଯେ ଶୁଣିଣ ବଜ୍ରଧାରୀ
 ମହା ସନ୍ତୋଷେଣ ଆଲିଙ୍ଗନ ରୁମ୍ଭୁନ ସେହୁ କରି । ୩୬ ।
 ବଂଶେଣ ନିକଳଙ୍କ ମହାମନ୍ତ୍ରେଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ
 ଇନ୍ଦ୍ରେଣ ରମଣ ଯେ ବଢ଼ିଲା ମହାନିଶି । ୩୭ ।
 ଶତଶିଂଶ ପର୍ବତୁଁ ସେ ଗଙ୍ଗା ହୋଇଛି ଉତପତ୍ତି
 ପାତାଳ ଭେଦିଛି ପଞ୍ଚଚିରିଣ ଧାରା ମୂର୍ତ୍ତି । ୩୮ । ସଂଖ୍ୟା
 ପାବିନୀ ଭାବିନୀ କାମିନୀ ପାପନାଶିନୀ

ଗଙ୍ଗା ଗୋମତୀ ନର୍ମଦା ବଇତୁଣୀ । ୩୯ ।
ମେଖଳା ତ୍ରିପୁରା ଭାଲୁଙ୍କୀ ଭଲରୋବୀ
ଯମୁନା ସରସ୍ୱତୀ ପାତାଳ ସମ୍ଭବୀ । ୪୦ ।
କାଶୀ କଉଶିକୀ ଅରଣ୍ୟ ମେଖଳା
ବେଣୀ ଗଉତମୀ ନାରାୟଣୀ ଚଞ୍ଚଳା । ୪୧ ।
ବିଜୟା ଚିତ୍ରଭଦ୍ରା ଗଗନଗୁପତା
ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ବୃହସ୍ପତି ନନ୍ଦିନୀ ବୃକ୍ଷମାତା । ୪୨ ।
ତମସା ସଭଭଦ୍ରା ଚଉରୀ ଧବଳାଙ୍କୀ
ବୃକ୍ଷୟା ହରପ୍ରିୟା ଅନନ୍ତା ଯୋଗାଙ୍କୀ । ୪୩

୪୩ ।୧ ସଭଭଦ୍ରା-ସୁଭଦ୍ରା

ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଧାରା ସେ ପର୍ବତେ ଫୁଟଇ
ମହାତୀର୍ଥ ମାନେ ସେ ବିଷ୍ଣୁ ପାଦ ଅଟଇ । ୪୪ ।
ତହିଁ ମିଶ୍ରିତ ଯେ ସରସ୍ୱତୀ ତ୍ରିବେଣୀ
ତହିଁର ତୀରେ ଲମ୍ବ କୋଇଳାଙ୍କର ରମଣି । ୪୫ ।
ସେ ନଦୀର ତୀରେ ଅଛି ଅର୍ଜୁନ ନାମେ ବନ
ଶୀତଳ ଅମିୟ ବହଇ ପବନ । ୪୬ ।
ବିଶେଷେ ବସନ୍ତ ଋତୁ ମାନମାସ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ପ୍ରଥମ ଦୁତୀୟା
ଭୃଗୁବାର ଉତ୍ତରା ଫାଲ୍ଗୁନୀ ଶତଶ୍ରିୟା । ୪୭ । horoscope
ବାଣିଜ୍ୟ ନାମେ କରଣ ଧୃତି ନାମେ ଯୋଗ
କନ୍ୟା ଚନ୍ଦ୍ରମାକୁ ସପତମ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ । ୪୮ ।
ଦୁତୀୟା ଘରେ ଶନିଚର ଚତୁର୍ଥେ ବୃହସ୍ପତି
ଅମୃତାକ୍ଷ ନାମେ କାଳ ପାତାଳେ ଭୋଗ ରାତି । ୪୯ । horoscope
ରାହୁ ନବମରେ ଚନ୍ଦ୍ର ବଳୀୟାର ଯୋଗେ
ଲମ୍ବଙ୍କର ଶୂକ୍ରୀର କୋଇଳା ଦେବୀଙ୍କର ସଙ୍ଗେ । ୫୦ ।
କୋଇଳାୟେ ବୋଇଲେ ଦେବ ଶୁଣିମା ସୁରପତି
ସଲମ୍ବୁ ପୁତ୍ରେକ କରୁବୁଡ଼ି ଉତପଞ୍ଚି । ୫୧ ।
ପୁତ୍ରର ଦର୍ପ ମୁଁ ସହି ନୁଆରଇ ଭାରି
ମଣ୍ଡଳାଧିପତି ତୁ ଆକାଶକୁ ଅଧିକାରୀ । ୫୨ ।
ମହାବଳବନ୍ତା ତୁ ଦେବତାଙ୍କର ରାଜ
ମୁହିଁ ମାନୁଷୀଟି ସହି ନୁଆରଇ ଯେ ତୋହୋର ବୀର୍ଯ୍ୟ । ୫୩ ।
ଆଦିହୁଁ ଅବିଭାଇତ କାଳେ ମୋତେ ଆଦିତ୍ୟ ରମଣ କଲା
ସଲମ୍ବୁ ପୁତ୍ରେକ ଉତପଞ୍ଚି ଯେ ହୋଇଲା । ୫୪ ।
ସେହି ପ୍ରକୃତି ଯେ ଭାବିଲାଇ ମୋର ଅଙ୍ଗେ
ଯେବେ ମୁଁ ଗର୍ଭର ଭାରା ସହିବି କେବଣ ବାଗେ । ୫୫ ।
ଶୁଣିଣ ସାନନ୍ଦ ଯେ ପୁରନ୍ଦର ଦେବତା
କୋଇଳାୟେ ରମଣ ଲଞ୍ଚଇ ବରଦାତା । ୫୬ ।

୪୪ ଲିଖାନ ମୂରତି ହୋଇ ଯାଇ ସାଗରେ ଭେଟଇ
 ମହାତୀର୍ଥ ମାନେ ସେ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅଟଇ
୪୫ ।୧ ତହିଁ ମିଶ୍ରିତ ଯେ ସୁରନଦୀ ତ୍ରିବେଣୀ ।

ବିଶେଷେ କାମିନୀ ସେ ପ୍ରୋତ୍ତାୟେ ବୟସୀ

ଦେବରାଜା ତୁଲେଣ କ୍ରିତାରଙ୍ଗେ ରସି । ୫୭ ।
 ଅପଛରୀ ରମଣୀ ସେ ରତି ଶାସ୍ତ୍ର ଜିତା
 ଚନ୍ଦ୍ର ପବନ ବାରିଣ ସେ ଶୃଙ୍ଗାରେ ଶକତା । ୫୮ ।
 ସ୍ତ୍ରୀରାଜନଙ୍କର ସଭାବ ସେ ଗାଢ଼ ଶୃଙ୍ଗାରେଣ ତ୍ରିପୁତି
 ଅଗ୍ନିଦେବତା ଯେହ୍ନେ ଘୃତେ ହୋନ୍ତି ଶାନ୍ତି ମୂର୍ତ୍ତି । ୫୯ ।
 ମଉ ତନୁ ଘେନି ଯେବଣ ପୁରୁଷ ପାବନ୍ତି କେଳି
 ରାତ୍ର ଦିବସେ ସେ ସହି ପାରନ୍ତି ଆଦୌଳି । ୬୦ ।
 ମନ ଚଇତନ ଯେକତୁ କଲା ସଞ୍ଚା
 ପବନ ହେଠାଇଣ ଉଜାଣି କଲାକ ସେ ବଞ୍ଚା । ୬୧ ।
 ଶୁତି ସୁତି ଧୃତି ଶାନ୍ତି ସୁଷୁମ୍ବନା
 ଯେ ପଞ୍ଚନାତି ଅଟଇ ଶରୀରକୁ ବଜ୍ରସେହ୍ନା । ୬୨ ।
 ତରଳ ତାରଳ ଲଅଳା ପିଅଳା ଘୋଟି
 ନବ ନାତି ମୂଳେଣ ଅଛଇ ବାଆହୋରି କୋଟି । ୬୩ । ସଂଖ୍ୟା
 ଯେହ୍ନାନ୍ତ ଯେକତୁ କରି ପଞ୍ଚମଣର ଭୋଗୀ
 ଅନଙ୍ଗ ବଞ୍ଚାଇଲା ସେ ପୁରୁଷ ପରମ ଯୋଗୀ । ୬୪ ।
 ଅଗ୍ୟାନେ ହେଠାଇଲା ସେ ଚେଳିଲା ଯେକ ବ୍ରହ୍ମ
 ବାସୁରୀ କ୍ରୀଡ଼ା କଲେ ଭବ ଯେ ସାଂଗ୍ରାମେ । ୬୫ ।
 ଖେପଇ ବାସବ ଯେ ନଖଦନ୍ତ ଶର
 କୋଇନ୍ତାୟେ ବଞ୍ଚାବନ୍ତି ନ ଫୁଟଇ ଶରୀର । ୬୬ ।
 ଓହୋବଳ ସଂଗ୍ରାମେ ବଢ଼ିଲା ରସଯୁକ୍ତ
 ଭବ ଭଗ ଶାନ୍ତି ଯେ ନୋହିଲା କାମବନ୍ଧ । ୬୭ ।

୫୮ ।୨ ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ଜାଣଇ ସେ ଶୃଙ୍ଗାରେ ଶକତା
 ଚନ୍ଦ୍ର ପବନ ମାରିଣ ସେ ଶୃଙ୍ଗାରେ ଶକତା
 ୬୧ ମନ ଚଇତନ ଯେକତୁ କଲା ସାଚି ।
 ପବନ ହେଠାଇଣ ଉଜାଣି ବନ୍ଧ ଆମଞ୍ଚି ।
 ୬୫ ।୧ ଅଗ୍ୟାନେ ଧଇଲା ଯେ ଚଳିଲା ଯେକ ବ୍ରହ୍ମ ।
 ୬୭ ।୨ କେହି କାହାକୁ ଯେ ନ କରନ୍ତି ସାଧ୍ୟେ ।

ଅଦୁଷ୍ଟ ନାରାଜ ବିଷଇ ପଞ୍ଚବାଣ
 ଭାବେ ଅନେ୍ୟାଅନି ପୀଡ଼ୁଛି ମୟାଣ । ୬୮ ।
 ବିଶେଷେ ବନ ଗହନ ନିଗମ ସ୍ଥାନ ଭୂମି
 ଆକାଶେ ଦୃଶ୍ୟଭାବ ରୋହିଣୀ ବଲ୍ଲଭ ଦେବସ୍ଵାମୀ । ୬୯ ।
 ବସନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରମାୟେ ମହା ନିରିମଳ
 ସମସ୍ତ ଦିଶଇ ସେ ଦିବସହୁଁ ପରିମଳ । ୭୦ ।
 ଅଶାନ୍ତ ଶୃଙ୍ଗାରେଣ ଅଦୁଷ୍ଟ ଦେବରାଜ
 ରଜନୀ ନିକଟେ ଶେଷ ସେ ଛାଡ଼ିଲେ ମହାବୀର୍ଯ୍ୟ । ୭୧ ।
 ଦୁହେଁ ମନ ଶାନ୍ତି ସେ ପରମ ସାନହୁଁ
 ସୁସଞ୍ଚେ କୁମାରେକ ଉତପତ୍ତି ହୋଇଲା ସଇହୁଁ । ୭୨ ।
 ମାତଳି ମେଳେ ଯେ ଥିଲେ ବଞ୍ଚଳାଗଣ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ
 ପୁଷ୍ପକ ଘେନିଣ ଯାଇଁ ମିଳିଲେ ସହସ୍ରାକ୍ଷେ । ୭୩ । ସଂଖ୍ୟା
 ଦେବଗଣେ ଦୁରୁଭି ବଜାନ୍ତି ରଙ୍ଗେ ଘେନି
 ବଉଷଠି କୋଟି ଅପଛଇରୀ ଦିଲେ ଦୁଳଦୁଳି ଧୁନି । ୭୪ । ସଂଖ୍ୟା
 ଅମଳାଣ ବସ୍ତ୍ର ଯେ ପିନ୍ଧିଣ ସର୍ବ ବାଳୀ
 କେହୁ କୋନ୍ତାଙ୍କୁ ଧରଇ କେ ପୁତ୍ରକୁ ସମ୍ମୁଳି । ୭୫ ।

ତପତ ଜଳ ଘେନି ସୁବାସିତ ପାଣି
 ପୁତ୍ର ଅଙ୍ଗ ପଖାଳନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ଜାଣି । ୭୬ ।
 ମଧୁ ଘୃତ କପିଳାର କ୍ଷୀର ଯେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
 କୁମାରର ଅଙ୍ଗେ ନେଇ ଲେପନ କରନ୍ତି । ୭୭ ।
 ଆପଣେ ଥାଇଣ ସେ ସୁରେଶ୍ୱର ରାଜା
 ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ଅର୍ଘ୍ୟ ଘେନି କୁମାରକୁ କଲେ ପୂଜା । ୭୮ ।
 ରମ୍ଭା ଉର୍ବଶୀ ମଦନା ମେନକା କାମସେଣା
 ଶେଯ୍ୟାୟେ ଯୁଗତେ ଶୁଆଇଲେ ସମସ୍ତେ ଅପଣ୍ଡା । ୭୯ ।
 ନୀଳେନ୍ଦ୍ରୀ ଦଳ ପରାୟେ କୁମରର ଡଳୁ
 ବିଚିତ୍ର ବେଶନ ରୂପ ସୁନ୍ଦର କି କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟଭାନ୍ତୁ । ୮୦ ।
 ଅତି ସୁନ୍ଦର ସେ ଅର୍ଜୁନ ନାମେ ବନ
 ସେ ବନେଣ ଯେ ପୁତ୍ର ହୋଇଲା ଉତପନ୍ନ । ୮୧ ।

ଅତିଅନ୍ତ ହରଷ ହୋଇଣ ମଘବାନ
 ଅର୍ଜୁନ ବନ ଦେଖି ପୁତ୍ର ନାମ ଦିଲେ ଅରଜୁନ । ୮୨ ।
 ବୃହସ୍ପତି ଶଣିଲେ ସପତାଙ୍ଗ ପାଞ୍ଜି ଘେନି
 ପୁତ୍ର ଜାତ ହୋଇଲା ଉତ୍ତରା ଫାଲ୍ଗୁନୀ । ୮୩ ।
 ବୃହସ୍ପତି ବୋଇଲେ ଅତିଅନ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ସଉଚ୍ଛମ
 ତେଣୁ ଦେବଗୁରୁ ଦିଲେ ଫାଲ୍ଗୁନି ଯେହାର ନାମ । ୮୪ ।
 ଉତ୍ତରା ଫାଲ୍ଗୁନୀ ହୋଇଲା କନ୍ୟା ରାଶି
 ଗଣ୍ଡମୂଳ ନାସ୍ତି ମାହିନ୍ଦ୍ର ଯୋଗ ଭାଷି । ୮୫ ।
 ସର୍ବ ଗୁଣେ ସୁନ୍ଦର ସୁଲକ୍ଷଣ ସୁରବଲ୍ଲଭ ବଳା
 ଅମର ଆସନକୁ ବିଜୟେ ଆଖଣ୍ଡଳା । ୮୬ ।
 ଅମର ଅଳଙ୍କାର ଯେତେ ଦେବରାଜାର ଥିଲା
 ପୁତ୍ରକଲ ମଣ୍ଡିଣ ସୁରନାଥ ବେଗେ ଗଲା । ୮୭ ।
 ଉର୍ବଶୀ ଆସି ଧଇଲେ କୋଳରେ
 ସବ୍ୟସାଚୀ ନାମ ଦିଲେ ଯୁବତୀ ରତ୍ନ ସାରେ । ୮୮ ।
 ପଶୁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ସୁର ନଦୀ କୁଳେ
 ତ୍ରିଭୁବନ ମୋହନ ପୁତ୍ର କୋଇଳାଙ୍କର କୋଳେ । ୮୯ ।
 ଦେଖିଣ ମହାରାଜା ଅନେକ ସାନନ୍ଦେ
 ବହୁତ ପୁରସରି କୋଇଳାଙ୍କୁ ହାଦେ । ୯୦ ।
 ଯୁଦ୍ଧେଷି ଭୀମ ଅରଜୁନ ଯେ ପୁତ୍ର ତିନି
 ପାଳନ୍ତି କୋଇଳାୟେ ମାତ୍ରୀ ଦେବୀ ଘେନି । ୯୧ ।

 ୮୨ ଅତିଅନ୍ତ ହରଷ ଯେ ହୋଇଲେ ମଘବାନ ।
 ରୂପ ବଳେଣ ପୁତ୍ରକୁ ନାମ ଦିଲେ ଅରଜୁନ ।
 ୮୫ । ୧ ଗଣ୍ଡମୂଳ ନାସ୍ତି ବୋଲିଣ ଗୁରୁ ଭାଷି ।
 ୮୬ । ୧ ଅମରଗଣ ଘେନି ବିଜୟେ ଆଖଣ୍ଡଳା ।
 ଅମର ଭୁବନେ ବିଜୟେ ଆଖଣ୍ଡଳା ।
 ୯୦ । ୧ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସିଲେ କୋଇଳାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦେ ।
 ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କୋଳାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦେ ।
 ୮୪ । ୧ ସଉଚ୍ଛମ-ସୌଷ୍ଟବ ବା ସୁସମଶରଜ ସୁସମ-ସୁକାକାର, ସୌଷ୍ଟବ-ସୁତଭଲ
 ୮୬ । ୧ ସୁରବଲ୍ଲଭ-ସୁରପତି

ବଲ୍ଲବସୁତ ମନୁ ବୋଇଲେ ଶୁଣ ଅଗଣ୍ଡିୟେ

ମୁକୁନ୍ଦଂ ଫେଡ଼ିବ କଥାୟେକ ସମେହେ । ୯୨ ।
ଧର୍ମ ଦେବତାୟେ ଯେବଣ ପୁତ୍ର ଗୋଟି
ତାହାର ନାମ ଦିଲେ କି- । ଧର୍ମ ଯେ ସୁଝେଷି । ୯୩ ।
ଅଗନ୍ଧି ପ୍ରତିବାକ୍ୟ ଶୁଣିମା ମହାରାଜେ
ପ୍ରଥମେ କର୍ଣ୍ଣ ଉପୁଜିଲା ଯେ ପୁତ୍ର ହୋଇଲା ଦୁଜେ । ୯୪ ।
କୋଇନ୍ଦ୍ରାୟେ ବୋଇଲେ କର୍ଣ୍ଣ ମହୋର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ
ଗଙ୍ଗାରେ ପକାଇଲି ମୁଁ ବାଲୁତ ଗ୍ୟାନ ଭ୍ରଷ୍ଟ । ୯୫ ।
ସେ ପୁତ୍ର ଲୋଡ଼ିଲେ ପାଇବି ଆର କାହିଁ
ଦୁଜେ ଉପୁଜିଲା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଯେହି । ୯୬ ।
ମହାଗ୍ୟାନବନ୍ତ ଯେ ଅହର୍ନିଶି କର୍ମ
ତେନ୍ୟାୟୁରୁ କରି ନାମ ଦିଲେ ସୁଝେଷି ଦେବ ଧର୍ମ । ୯୭ ।
କୋଇନ୍ଦ୍ରା ଦେବୀଙ୍କର ଯେ ତିନି ପୁତ୍ର ଉପୁଜିଲା
କୋଇନ୍ଦ୍ରାଙ୍କୁ ଭଗତି ହୋଇଁ ମଦନା କିସ କଲା । ୯୮ ।
ତିନି ପୁତ୍ର ଯେନି ସେ କୋଇନ୍ଦ୍ରା ଦେବୀ ଭାଳି
ସହି ନୁଆରଇ ଆଉ ପର ଶୃଙ୍ଗାର ଆଦୌଳି । ୯୯ ।
ଆପଣା ସ୍ୱାମୀ ଜାଣଇଁ ଆପଣା ଭାରିଯାର ଚିନ୍ତା
ପର ପୁରୁଷ ଶୃଙ୍ଗାରେ ବଡ଼ାଇ ଅବନ୍ତା । ୧୦୦-୨୬୯୦ ।

୯୯ ।୨ ପଞ୍ଚଭୂତ ଆତ୍ମାରେ ତାକିଣ ବିକଳି ।

୯୬ ।୨ ଦୁଜେ-ଜ୍ୟେଷ୍ଠି-ସୁଜେଷି ୯୭ ।୧ ତେନ୍ୟାୟୁରୁ-ସେହି ହେତୁରୁ

**